

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164435984/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

ansigt, men Henrik smilede venligt til hende og klappede hende på armen, skønt det ikke hørte til; hun skulde ikke være ked af det.

Den første omgang var drukket; kortene kom frem til firkortmis. Henrik vandt straks; han vidste at Hans holdt hjærter es, og kunde altså gøre ham bet; han huskede fra sidst, at Jens i anden omgang sad med fire trunfer, han mældte pas og slap for at blive bet sammen med de to andre. Han huskede hver gang missen og kunde ta den eller la den ligge, som det passede bedst. Da klokken slog elleve, var Hans og Kristian og Jens blankede af og spillet dermed forbi. Men de var velhavende, unge bønder og tog sig det ikke nær; de fik en god frokost, og så kørte de.

Henrik stod og tørmte sine lommer på chatolklappen, da Karen kom ind til ham. Der var mange penge, og han talte dem med rystende hænder.

Vil du se, hvor meget jeg har vundet? sae han og pegede på dyngen der lå foran ham, sedler og metal imellem hverandre, og idet han drejede hodet, for at møde Karens blik, så han i stedet for sit eget billede i det store spejl, det tomme billede af et menneske, pegende på en uordenlig bunke af papir og sølv, der måske selv kun var et skin, der kunde forsvinde i næste øjeblik, og over for spejlbilledet stod han selv, en indbildning af et menneske, der ikke havde nogen sikker fornæmmelse af at være til, men følte sit liv som et tomt spejlbillede og af hvad?

Men han så et endnu mere levende billede af sig selv end det i spejlet, og det var i Karens øjne: rædslen i hendes blik afspejlede, hvad hun følte; kun rædslen var i dette øjeblik ikke nogen indbildning; kun dens spejlbillede i Karens øjne var en virkelighed.